

NIEBUDOWNY (3) *ai*

e oraz o jasne.

sg m N niebudowny (2). ◇ n N niebudown(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Skromny, nędzny (o budynku); incultus, inhospitus Mącz (2) : Incultus, Nieochędożny/ Niebudowny. Mącz 60a; inhospita tecta Niegościnne domoŃtwo/ pułte nie budowne niebezpieczne. Mącz 159a.*

2. *Zbyt mało budujący, nie mający zamiłowania do budownictwa (o człowieku) (1) : [Król Kazimierz Jagiellończyk] Był [...] vtrátny/ ták iż wiele miał y zamkow pozałtáwiał/ nie budowny BielKron 397v.*

Cf BUDOWNY

AŻ